

industri's produktionsmuligheder på dette område, og hvordan stillede sagen sig *valutamæssigt*? Hvordan var udsigterne for *farve-fjernsynet*? Kunne man vente, at fjernsynet med tiden vil være i stand til at klare sig uden økonomisk støtte? Er der taget stilling til spørgsmålet om *avertering i fjernsynet*?

Ordføreren sluttede sin redegørelse således:

„Jeg har ikke fremført disse spørgsmål for at rejse nogen modstand mod fjernsynstjenestens indførelse. Mit parti er *tilhænger af at afslutte forsøgsperioden nu*. Vi er det af mange grunde, også af nationalpolitiske grunde, som forleden dag blev nævnt under debatten, men vi bør ikke træffe en sådan afgørelse; uden at offentligheden og vi har dannet os et så klart billede af beslutningens følger og rækkevidde som muligt. Jeg takker den højtærede undervisningsminister for redbonhed til at besvare vor forespørgsel, og jeg håber på, at den vil give anledning til en oplysende debat.“

I sin svartale mindede *undervisningsministeren* om, at fjernsynet var blevet indført i Danmark for godt 2 år siden, men kun i forsøgsform. Man kunne diskutere, i hvilket tempo fjernsynet skulle udbygges, men det *kunne ikke standses*. På grund af de beskedne midler, som hidtil havde været til rådighed, opererede man endnu kun med omkring 900 licensbetalere, der hver betalte 50 kr. om året. Den billigste fjernsynsmodtager, som var på markedet, kostede 1 700 kr. og kunne kun anvendes i senderens nærmeste omegn. Dette var for stort et beløb, hvis man vedblivende skulle nøjes med 3 sendetimer pr. uge. Fjernsynet måtte bringes ud af dødvandet; der måtte gøres en indsats for at udvide modtagerkredsen på rimelig måde, og programmerne måtte udvides betydeligt i timetal og ikke mindst forbedres i kvalitet. Radiorådet havde beskæftiget sig indgående med problemet, og efter konference med post- og telegrafvæsenet var man kommet til det resultat, at der i denne omgang skulle ske følgende forbedringer med hensyn til fjernsynssenderne.

Der oprettes en ny og kraftigere sender i *København* med en energi på 3 kw. Man vil herved kunne sikre god modtagning i hovedstadsområdet, ligesom fjernseere i Roskilde, Køge, Hillerød og antagelig tillige Helsingør i de allerfleste tilfælde vil få tilfredsstillende modtagerforhold. Frit beliggende landdistrikter i indtil 50 kms afstand fra senderen vil ligeledes blive effektivt dækket af denne, der tænkes placeret udenfor den indre del af København. For også at drage andre landsdele ind under fjernsynet foreslår man oprettet en 1 kw sender ved *Aarhus*. En sådan sender vil få en rækkevidde på 30—50 km, hvilket betyder, at foruden selve Aarhus vil Randers, Viborg, Silkeborg og Horsens, altså en meget tæt bebygget del af Østjylland, være dækket. Endvidere er det hensigten at flytte den nuværende københavnske sender til *Odense* og installere den i selve byen. Denne sender vil kunne